

253.**Zákon ze dne 20. prosince 1923,****jímž se mění některá ustanovení o přímých daních a stanoví se válečné přírážky ku přímým daním na r. 1924.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Ustanovení platná v území republiky Československé mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus.**Článek I.****Všeobecná daň výdělková.****§ 1.**

Zákon ze dne 10. prosince 1918, čís. 65 Sb. z. a n., platí obdobně i na rok 1924 se změnami níže uvedenými.

§ 2.

1. V §§ 1, 3 a 6 nahradí se období „1918/19“ rokem „1924“ a v §u 6 rok „1917“ rokem „1923“.

2. Ustanovení §u 2, odst. 1., mění se takto:

„Na rok 1924 zařadí se do berních společností (§ 12, odst. 1., 2., 6. a 7., zákona o osobních daních ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z.) poplatníci, kteří dne 1. ledna 1924 provozovali výdělkový podnik aneb vykonávali zaměstnání směřující k zisku, podle celoroční výše všeobecné daně výdělkové, předepsané jim na rok 1923; při tom dlužno přihlížeti ku všem přírůstkům a úbytkům (§§ 64 a 67 zákona o osobních daních), které do 30. dubna 1924 budou provedeny.“

3. Ustanovení §u 5 se mění takto:

„Sazba daně výdělkové uloží se jen na rok 1924.“

4. Ustanovení §u 7 zní:

„O jednotné zdanění nesamostatných závodů vedlejších se závodem hlavním (§ 37, odst. 2. a 4., zákona o osobních daních) může poplatník žádati nejpozději do konce dubna 1924.“

5. Ustanovení §u 8 zní:

„Každý poplatník jest povinen podati u berní správy, v jejímž obvodu má daň býti předepsána (§ 38 zák. o osobních daních), prohlášení o okolnostech rozhodných pro vy-

měření daně (§ 39 zákona o osobních daních), jakož i o výsledku provozování podniku (zaměstnání), a to nejdéle do konce dubna 1924.“

6. Ustanovení §u 9 zní:

„Pokud tento zákon nestanoví ničeho jiného, platí pro uložení všeobecné daně výdělkové na rok 1924 pravidla zákona o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z. (ve znění zákona ze dne 23. ledna 1914, čís. 13 ř. z., císařského nařízení ze dne 16. března 1917, čís. 124 ř. z., a článku II. zákona ze dne 17. března 1921, čís. 123 Sb. z. a n.), jakož i ostatních pro tuto daň platných zákonů a nařízení.“

§ 3.

Ustanovení článku III. zákona ze dne 28. dubna 1922, čís. 144 Sb. z. a n., platí též pro všeobecnou daň výdělkovou, uloženou podle tohoto zákona na rok 1924.

Článek II.**Daň důchodová (rentová) a daň z příjmu.**

Platnost ustanovení §§ 1 až 3 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 336 Sb. z. a n., rozšiřuje se na rok 1924.

Článek III.**Válečné přírážky.**

Na rok 1924 bud'tez vybírány válečné přírážky k dani z příjmu podle ustanovení §§ 4 až 8 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 336 Sb. z. a n., a k ostatním daním přímým podle ustanovení §§ 1 a 2 zákona ze dne 17. února 1922, čís. 90 Sb. z. a n., avšak s tou odchylkou, že válečná přírážka k dani pozemkové z vinic a zahrad a z lesů snižuje se z dosavadních 400% na 200% a ze 600% na 400%.

Ustanovení platná na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.**Článek IV.****Zárobková daň III. třídy.****§ 1.**

Pro podniky a zaměstnání, podrobené zárobkové dani III. třídy, ukládané daňovou komisí (daňové povereníctvo), vyměří se daň na rok 1924 znovu podle ustanovení o této dani dosud platných se změnami níže uvedenými.

§ 2.

(1) Daň uloží se na základě výnosu v poplatném podniku (zaměstnání) v roce 1923 skutečně docíleného.

(2) Netrval-li poplatný podnik ještě celý rok 1923 nebo vznikl-li poplatný podnik teprve v roce 1924, uloží se daň na základě pravděpodobného ročního výnosu stanoveného podle provozovacích poměrů, které lze očekávat pro prvních dvanáct měsíců od počátku provozování, případně pro kratší zbytek roku berního. Jsou-li v době ukládání daně provozovací výsledky rozhodné doby již známy, uloží se daň podle nich.

(3) Výnosem dle odst. 1. rozumí se čistý výnos zjištěný podle pravidel platných na Slovensku a v Podkarpatské Rusi pro daň důchodkovou (z příjmu), upravený podle zásad stanovených v článku III., bod 2., zákona ze dne 28. dubna 1922, čís. 144 Sb. z. a n. Tím se mění ustanovení §u 8 zák. čl. XXVI:1916 o částečném zavedení důchodkové daně.

§ 3.

Sazba daně činí při ročním výnosu:

	do	20.000 Kč	=	1½%
přes	20.000 Kč	do 40.000 Kč	=	1%
přes	40.000 Kč	do 60.000 Kč	=	1½%
přes	60.000 Kč	do 100.000 Kč	=	2%
přes	100.000 Kč	do 200.000 Kč	=	2½%
přes	200.000 Kč	do 500.000 Kč	=	3%
přes	500.000 Kč	do 1.000.000 Kč	=	3½%
přes	1.000.000 Kč		=	4%.

§ 4.

Od zárodkové daně III. třídy na rok 1924 osvobozen jest výdělek z najatých pozemků a hospodářství, které pachtýř a jeho rodina v obyčejném zemědělském obhospodařování sami obdělávají, byť i přibírali občas a výjimečně dělníky.

§ 5.

Ustanovení §u 19, odst. 1., bod. 1., zákonného článku XXIX:1875 pozbývá na berní rok 1924 platnosti při zdaňování výdělků z hospodářských pachtů.

§ 6.

Prohlášením bývalých měst s regulovaným magistrátem a s právem municipálním za velké obce podle zákona ze dne 22. března

1920, čís. 210 Sb. z. a n., nemění se dosavadní daňová povinnost řemeslníků pracujících s pomocníky. Zmínění řemeslníci v dotčených bývalých městech jsou nadále podrobeni zárodkové dani III. třídy podle §u 2, odst. III., lit. b), zákonného článku XXIX:1875 a nevztahuje se na ně ustanovení §u 2, odst. I., lit. f), téhož zákonného článku.

§ 7.

Zárodková daň III. třídy z požitků v §u 5 zákonného článku XXXIII:1916 uvedených zůstává hořejšími ustanoveními nedotčena a vyměřuje se i na rok 1924 podle dosavadních ustanovení.

§ 8.

Ministr financí může podle potřeby sloučiti několik ukládacích okresů daně zárodkové III. třídy a daně báňské v jeden okres, nebo rozloučiti ukládací okres v několik okresů, může měniti obvody ukládacích okresů a určovati sídla berních komisí tyto daně vyměřujících.

Článek V.

Daň kapitálová a rentová a daň důchodková (z příjmu).

Platnost ustanovení článku I., §§ 1 až 3, článku II. a III. zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 294 Sb. z. a n., rozšiřuje se na rok 1924.

Článek VI.

Dočasné zastavení vybírání některých daní a všeobecné důchodkové přírážky.

Majetková daň, zavedená zákonným článkem XXXII:1916 a upravená zákonným článkem IX:1918, dále zárodková daň I. třídy dle §u 2, odst. I., lit. a) až d), zákonného článku XXIX:1875, zárodková daň II. třídy (zák. čl. XXIX:1875, resp. V:1908), zárodková daň IV. třídy (zák. čl. XXIX:1875 s pozdějšími dodatky), jakož i všeobecná státní důchodková přírážka (zák. čl. XLVII:1875 a XLVI:1883) nevybírají se na berní rok 1924.

Článek VII.

Válečné přírážky.

Na rok 1924 budtež vybírány válečné přírážky k dani důchodkové (z příjmu) podle ustanovení článku I., §§ 4 a 5, zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 294 Sb. z. a n., a k ostat-

ním daním přímým podle ustanovení §§ 1 a 2 zákona ze dne 17. února 1922, čís. 89 Sb. z. a n., avšak s tou odchylkou, že válečná přírážka k dani pozemkové z vinic a zahrad a z lesů snižuje se z dosavadních 400% na 200% a ze 600% na 400%.

Ustanovení platná v celém území republiky Československé.

Článek VIII.

Prodloužení platnosti §u 32 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n.

Platnost ustanovení §u 32 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí a měst s právem municipálním, prodlužuje se na rok 1924. Tím se však ničeho nemění na ustanovení §u 1 zákona ze dne 3. července 1923, čís. 143 Sb. z. a n., o finančních a právních výhodách na podporu soustavné elektrisace.

Článek IX.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení s výjimkou §u 6 článku IV., kteréžto ustanovení platí ode dne působnosti zákona ze dne 22. března 1920, čís. 210 Sb. z. a n.; provedením pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Bečka v. r.

254.

Zákon ze dne 21. prosince 1923

o dalším vybírání zdravotní přírážky ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám, a o veřejném fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných v Československé republice.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Přírážka ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám, jež se pro veřejné nemocnice a ústavy léčebné v republice Československé podle zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 477 Sb. z. a n., vybírá od 1. ledna 1922 do 31. prosince 1923, bude se vybírat od 1. led-

na 1924 dále do té doby, dokud nebude zákonem jinak stanoveno.

§ 2.

(1) Výše přírážky činí pro rok 1924 7%.

(2) V příštích letech bude výše přírážky stanovena nařízením, nesmí však přesahovati 8%.

§ 3.

Z výnosu přírážky bude každoročně v první řadě uhrazeno:

1. fondu všeobecné nemocnice v Praze částka 2,400.000 Kč jako náhrada za výnos zdravotní přírážky zavedené na základě zmocnění daného čís. nař. z 13. března 1917, č. 149 ř. z.,

2. státní pokladně určitá část výnosu přírážky ku přímým daním předepsaným v území Slovenska a Podkarpatské Rusi, a to k plnění úkolů, vytčených v uh. zák. čl. ze dne 10. července 1898, č. XXI o úhradě nákladů veřejného ošetřování nemocných. Výše částky té činí v roce 1924 $\frac{5}{7}$ výnosu přírážky, v letech příštích bude upravena nařízením se zřetelem k výši přírážky (§ 2).

§ 4.

Ustanovení §§ 4 až 9 a § 11 zákona čís. 477/1921 Sb. z. a n. o fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných, o hospodaření tímto fondem, poskytování záloh fondu z prostředků státních, jakož i o vyměřování a vybírání přírážky, platí i o přírážce podle tohoto zákona.

§ 5.

Od 1. ledna 1924 po dobu působnosti tohoto zákona nebude se vybírat přírážka, zavedená ve prospěch fondu všeobecné nemocnice pražské min. nař. z 30. března 1918, čís. 124 ř. z., a přírážka vybíraná na Slovensku a v Podkarpatské Rusi na základě zák. čl. XXI/1898 uh.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pověřují se jeho provedením ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Šrámek v. r.

Bečka v. r.